

Косач І.А.Регіональна стратегія управління проектами державно-приватного партнерства/ Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (Херсон 4-5, червня 2015 р.) / за заг. ред. Н.А. Соколова. Херсонський національний технічний університет. – Херсон: ХНТУ, 2015. - С.129-131

УДК 334

Косач І.А., к.е.н., доцент кафедри менеджменту; irish_kos@mail.ru

РЕГІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Чернігівський національний технологічний університет, Україна

Постановка проблеми в загальному вигляді і її зв'язок з важливими науковими і практичними задачами. Практика сьогодення показує, що перспективним напрямом розвитку економічних відносин є використання проектів державно-приватного партнерства (ДПП). В розвинених країнах ДПП використовується для залучення приватних інвестицій у великі інфраструктурні проекти. Для нашої країни ця модель може вирішувати не тільки економічну, політичну, але і соціальну задачу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій по розглянутому питанню. Проблемами розвитку ДПП в Україні займались В. Беседін, О. Єгорова, І. Крейдич, В. Мотриченко, О. Навроцька, В. Островецький, В. Пилипів, В. Ребок, Є. Черевиков та інші. Серед іноземних авторів питання взаємодії

приватного сектора та держави досліджували В. Варнавський, А. Ізагіре, Мануель Н. Роджер, Ц. Харріс, М. Хаускамп та ін.

Формування цілей дослідження. Метою дослідження є розробка пропозицій щодо впровадження стратегічного управління в сучасний процес управління регіоном.

Виклад основного матеріалу досліджень. Очевидним є той факт, що забезпечення високих і стійких темпів розвитку країни та регіонів на даний час залежить від ефективного партнерства державних і місцевих органів влади з представниками приватного сектора. Регіональні стратегії та програми, що орієнтуються тільки на використання бюджетних коштів, не дозволяють органам влади здійснювати масштабні проекти, що здатні забезпечити конкурентоспроможність регіону, сприяти його соціально-економічному розвитку. Визнаною у світі альтернативою такому способу фінансування є державно-приватне партнерство.

Кажучи про приватно-державне партнерство в контексті рішення проблем регіонів слід мати на увазі можливості, які відкриваються при злагодженому використанні фінансових потенціалів місцевих бюджетів і ресурсів підприємств.

Темпи економічного зростання, структура інвестицій, напрями руху капіталу – взаємозв'язані характеристики економічного клімату того або іншого економічного простору, що визначають його конкурентні позиції порівняно з іншими територіями, є разом з тим похідними від відносин публічної влади і підприємницького співтовариства. [1] Якщо в масштабах держави даний взаємозв'язок часто носить розмитий, невизначений характер, то для значної частки локальних територій це питання має виражене практичне значення.

У зв'язку із змінами умов ринкового середовища та погіршенням економічної ситуації необхідні зміни в системі управління регіоном. Тенденція відставання економіки регіону обумовлює необхідність посилення застосування в контексті регіонального управління стратегічного підходу. Його ключовим елементом є обґрунтування регіональної стратегії управління проектами державно-приватного партнерства, яка покликана визначати пріоритети на довгострокову перспективу і перелік конкретних задач, направлених на усунення існуючих диспропорцій і рішення проблем виходу економіки регіону на траєкторію динамічного і стійкого розвитку [2].

Стратегічне управління регіоном – це сучасний інструмент управління регіональним розвитком, направлений на підвищення потенціалу шляхом досягнення конкурентоспроможності в умовах наростаючих змін в зовнішньому середовищі і пов'язаної з цим невизначеності.

Стрижнем стратегічного управління виступає система стратегій, що включає ряд взаємозв'язаних конкретних підприємницьких, організаційних і трудових стратегій. Стратегія - це реакція на зміну зовнішнього середовища, лінія її поведінки, вибрана для досягнення бажаного результату.

Стратегія розвитку ДПП повинна враховувати наступні основні положення:

- оптимізація законодавчої бази регіону в інвестиційній сфері;

- розробка нових і оптимізація наявних організаційних механізмів залучення інвестицій в регіон;
- стимулювання діяльності усередині регіону по створенню перспективних інвестиційних проектів;
- організація підтримки підприємства в пошуку інвесторів;
- проведення заходів щодо підвищення інвестиційної привабливості на міжрегіональному і міжнародному рівнях.

Висновки і рекомендації. В Україні на даний час є досить значний потенціал державно-приватного партнерства у ряді капіталомістких галузей економіки, в регіональному і місцевому господарстві, у сфері дрібного і середнього бізнесу, який на жаль зараз недостатньо використовується. Накопичена світовим досвідом різноманітність концептуальних підходів, форм, методів і конкретних механізмів впровадження проектів державно-приватного партнерства цілком може бути використана при рішенні важливих задач сучасної регіональної політики.

Література.

1. Клейнер Г.Б. Эволюция институциональных систем /Г.Б.Клейнер.- М.: Наука, 2004.
2. Кушніренко О.М. Сутність державно-приватного партнерства та переваги його розвитку в Україні [Електронний ресурс] / О.М. Кушніренко. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/e-journals/NacGosp/2010/Kushnir.pdf>/.